

РЕШЕНИЕ

№ 4883

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20231110207298 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и следващите от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на И. Т. И. против Наказателно постановление № 23-4332–007731/11.05.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 (сто) лева на основание [чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#) за нарушение по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#).

В жалбата се излагат конкретни съображения свързани с нарушения на материалния закон, тъй като се сочи, че жалбоподателя е лице с двойно гражданство, поради което е следвало да се приложи разпоредбата на чл.162, ал.2 от ЗДвП. На следващо място се излагат доводи свързани с нарушения на процесуалния закон, а именно описание на извършено нарушение в съставен АУАН-като повторно, докато в издаденото НП такова описание липсва. Сочи се, че в издаденото НП не е посочено дата на издаване на притежаваното от жалбоподател СУМПС. При условията на евентуалност се сочи възможността да се приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Моли да се присъдят направени разноси по делото.

В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят е редовно призован, не се явява. Явява се процесуален представител адв. С. /с пълномощно по делото /. Моли да се отмени обжалваното НП, като намира, че наказващ орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.162, ал.2 ЗДвП. Застъпва доводи изложени в жалбата. Моли да се присъдят направени разноси по делото.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не взема отношение по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.04.2023г. жалбоподателят И. управлявал лек автомобил "Джип Вранглер" с рег. № ***** в гр. София, по бул. "Черни връх" с посока на движение от ул. Филип Кутев към Околовръстен път. При извършена проверка срещу №161а от страна на контролни органи по ЗДвП е установено, че жалбоподателя управлява МПС със СУМПС издадено във Великобритания- която не е членка на Европейския съюз. Извършили справка чрез ОДЧ – КАТ, при която се установило, че за жалбоподателя не е напуснал територията на страната повече от три месеца, като не е подменил свидетелството си за управление

За така констатираните нарушения св. Д.а е съставила срещу жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение № 903572/09.02.2023г.

Актосъставителят квалифицирал нарушенията по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#).

АУАН бил връчен срещу подпис на жалбоподателя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. В срока по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) е депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН. В същото е изложил съображения, че следва да се третира като дългосрочно пребиваващ в страната, тъй като е с двойно гражданство. Излага доводи за липса на повторност за това нарушение, както е посочено в съставен АУАН. Прави алтернативно искане за прилагане на разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на Акта за установяване на административно нарушение било издадено и атакувано в настоящото съдебно производство № 23-4332–007731/11.05.2023г., с което при идентичност на описанието на нарушенията и правната им квалификация, на жалбоподателя И. била наложена "глоба" в размер на 100 (сто) лева на основание [чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#) за нарушението по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#).

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на [чл. 283 от НПК](#) вр. [чл. 84 от ЗАНН](#), Заповеди на Министър на вътрешните работи; както и от гласните доказателствени средства – показанията на разпитан по делото свидетел – Д.а.

Съдът се довери изцяло на заявеното от свидетеля-актосъставител С. при разпита и пред настоящия съдебен състав. Свидетелят поддържа фактическите констатации, отразени в АУАН, като обясни начина на извършване на проверката и въз основа на какви доказателства е направила извод за извършено нарушение.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения от закона преклузивен срок за обжалване и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество обаче жалбата е основателна.

Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на [чл. 57 от ЗАНН](#).

За да се произнесе по съществото на правния спор, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно- наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП.

В акта за установяване на административно нарушение, който е част от преписката по делото е посочено, че водача И. за последно е влязъл на територията на страната на 06.01.2023 г. и не е подменил СУМПС след изтичане на 3 месечния срок, с което фактическият състав на [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#) е изпълнен. В случаите на [чл. 162, ал. 1 ЗДвП](#) следва да са налице изискванията за валидност на чуждестранното СУМПС, посочени в [чл. 161, т. 1-5 ЗДвП](#). Съгласно посочената разпоредба свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи: т. 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; т. 2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по [Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили](#) при условията на чл. IV, буква "а" от него; т. 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; т. 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата и т. 5 свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария. Разпоредбата на [чл. 162, ал. 1 ЗДвП](#), на която се е позовавал органа е приложима във връзка с разпоредбата на [чл. 161 ЗДвП](#), уреждаща кога едно СУМПС, издадено в друга държава е валидно на територията на Р. България.

Съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Нормата на [чл. 162, ал. 1 ЗДвП](#) регламентира, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на РБ с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария в срок до три месеца от датата на влизането им в страната. Следва да се приеме, че при извършената полицейска проверка жалбоподател е представила чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, чийто номер е посочен в съставения АУАН и издадено НП, съдът приема, че са налице доказателства за момента на влизане на лицето на територията на Република България, които обосновават извода, че лицето пребивава на територията на Република България повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#), според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по [Споразумението за](#)

[Европейското икономическо пространство](#), или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Неизпълнението на задължението по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#) не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на [чл. 162, ал. 1 ЗДвП](#) – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

Неоснователни са доводи изложени от страна на жалбоподател и негов процесуален представител, че наказващ орган е приложил неправилно закона, тъй като за жалбоподател е имал качеството на двоен гражданин по смисъла на чл. 162, ал. 2 ЗДвП, третиращ чужди граждани дългосрочно пребиваващи в Република България, които могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

А това е така, тъй като съгласно чл. 3 от Закона за българското гражданство, който гласи, че „Български гражданин, който е и гражданин на друга държава, се смята само за български гражданин при прилагането на българското законодателство, освен ако в закон е предвидено друго“, безспорно се установява, че приложимата норма е тази на чл. 162, ал. 1 ЗДвП, третираща жалбоподателя като български гражданин. Т.е. жалбоподателя, макар и гражданин на друга държава, съгласно чл. 3 от Закона за българското гражданство се смята за български гражданин и по отношение на него за извършено нарушение се прилага нормата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП.

Неоснователни се явяват доводите в жалбата, че е налице процесуално нарушение на ЗАНН, тъй като в съставен АУАН е вписано, че нарушението е извършено в условията на повторност. Фактическото описание на нарушението в АУАН и в НП отговаря на изискванията на [чл. 42, т. 4](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#) – в тях ясно и точно е посочено установеното нарушение, като изписване в съставен АУАН на повторност на установено нарушение по ЗДвП, не би могло да доведе до съществено нарушение на правата на жалбоподател, което да се явява и абсолютно основание за отмяна на обжалвано НП. В издадено НП са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на нарушението по ЗДвП. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушението отговаря на изискуемата от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН съгласно [чл. 42, т. 4 ЗАНН](#) и в НП съгласно [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#), без несъответствия помежду им. Изпълнени са императивните изисквания за съдържанието им по [чл. 42, т. 3 ЗАНН](#), респективно [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#).

Досежно възражението за приложимост института на [чл. 28 ЗАНН](#) за нарушения извършени по ЗДвП, съдът намира за неоснователно, предвид изричната разпоредба на [чл. 189з от ЗДвП](#), която дерогира общата норма и препятства нейното приложение.

С оглед на гореизложеното следва да се направи извод, че е реализиран фактическият състав на нарушението по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#).

С оглед изхода на делото и липса на направено искане за присъждане на разноси от страна на въззиваема страна, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Ето защо настоящият състав намира, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено. Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 1 ЗАНН](#), Софийски районен съд

РЕШИ:

Потвърждава Наказателно постановление № 23-4332–007731 /11.05.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 (сто) лева на основание [чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#) за нарушение по [чл. 162, ал. 1 от ЗДвП](#).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____